

Thora en Wetenschap

oftewel

De Poort van het Zijn Gods

Jakob ben Luria

Uitgave van de "Stichting Jitzak Luria Academie"

Rotterdam-Katwijk, Nederland/ Netherlands

Versie 5.0.

© COPYRIGHT* - **Jitzak Luria Academie**

wettelijk erkende registreringen (legal registries): 1984-88, 2000, 2004, 2011, 2019

<https://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan om uit dit boek begrensd te citeren en wel wanneer hierbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**De Poort van het Zijn Gods**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet op profijt gerichte organisatie. Wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Nederland/Netherlands

<https://www.luriaacademie.eu>

De Poort van het Zijn Gods

oorspronkelijke titelpagina getekend door Jakob ben Luria, 1988

Jakob ben Luria

Uitgave van de Jitzak Luria Academie, Rotterdam, Nederland

© Copyright 1988 - 2019 (wettelijk geregistreerd), alle rechten voorbehouden,
all rights reserved

INHOUDSOPGAVE

<u>Voorwoord</u>	- <u>Thora en Wetenschap</u>	5
<u>Inleiding</u>	- <u>De Poort van het Zijn Gods</u>	7
<u>Overzicht</u>	- <u>Hebreeuwse letters</u>	4
<u>1e hoofdstuk</u>	- <u>De goddelijke namen</u>	13
2e hoofdstuk	- De kosmologie	19
3e hoofdstuk	- De fysica	32
4e hoofdstuk	- De filosofie	46
5e hoofdstuk	- De metafysica	69
6e hoofdstuk	- In het begin schiep God hemel en aarde ..	89
Appendix	165

OVERZICHT HEBREEUWSE LETTERS

letter	letter aan einde van woord	naam van letter	letter-teken	getalwaarde van letter
א		Aleph	hoofd	1
ב		Beth	huis	2
ג		Gimmel	kameel	3
ד		Dalet	deur	4
ה		He	venster	5
ו		Waw	haak	6
ז		Sajin	zwaard	7
ח		Chet	afsluiting	8
ט		Tet	baarmoeder	9
י		Jod	hand	10
כ	ך	Kaf	hand in beweging	20

letter	letter aan einde van woord	naam van letter	letter-teken	getalwaarde van letter
ל		Lamed	ossenstok	30
מ	ם	Mem	water	40
נ	ן	Nun	vis	50
ס		Sameg	slang	60
ע		Ajin	oog	70
פ	ף	Pee	mond	80
צ	ץ	Tsadee	vishaak	90
ק		Kof	oog van de naald	100
ר		Resch	schedel	200
ש		Schin	tand	300
ת		Taw	teken +*	400

** in oudhebreuws schrift ook in de vorm: X*

Thora en wetenschap

Geachte lezer!

Heden ten dage overheerst de opvatting dat het scheppingsbericht in de eerste twee hoofdstukken van de thora:

de "thora" bestaat uit de vijf boeken van Mozes, dus uit de eerste vijf boeken van de bijbel

- door wetenschap en technologie zijn achterhaald. Ook vele bijbels gelovigen zijn deze mening toegedaan terwijl veel anderen onder hen aan het scheppingsbericht vasthouden zoals zij haar letterlijk menen te lezen. Ja reeds een niet letterlijke interpretatie wordt door hen als afval van het geloof afgewezen.

Beide soort gelovigen houden bijvoorbeeld niet voor mogelijk dat in het scheppingsbericht een niet primitieve werkelijkheid wordt beschreven. En zo rijst de vraag of wel de botsende meningen van de zaak zelf uitgaan. Hebben de bepleiters van een schepping in zeven dagen zich ooit serieus afgevraagd of van een "werkweek" sprake kan zijn? Dat eerst op de 4e dag de lichten "tot tijden en tot dagen" verschijnen, zou hen op zijn minst te denken moeten geven. En hebben de op hun gebied meestal grondig te werk gaande wetenschappers van deze tijd onderzocht of de bijbel en niet slechts een nooit meer herziene bijbelexegese uit lang vergane tijden men verwerpt?

Wij leven in een tijdperk van wetenschappelijke precisie en desondanks de onveranderlijk diep ingewortelde gewoonte dat de mening van autoriteiten de openbare mening bepaalt. Wat geloofstradities betreft is deze tendens zo sterk dat zelfs veel wetenschappers niet de juistheid van de door religieuze leraren hoofdzakelijk verspreide "bijbelse voorstellingen" zelf in twijfel trekken. En niet onderzoekt men of de door hen verworpen leren op juiste bijbelexegese berusten.

Zo is in het algemeen een voornamelijk uit materiële verklaringen bestaand wetenschappelijk wereldbeeld ontstaan, waar het nog steeds door veel religieuze gemeenschappen voorgestane wereldbeeld voor intellectuele adoptie weinig ruimte laat. Ja velen houden het bestaan van een geestelijke werkelijkheid alleen nog voor mogelijk omdat de moderne voorstellingen betreffende het ontstaan van wereld en leven eveneens de realiteitszin belasten. Zo moet men nu aan het wonder van de almacht van materie en toeval geloven waar voordien men aan een scheppen met de toverstok had te geloven. De mens zal zich echter verdiepen in dat wat hij voor waar houdt. Hij zal zich moeite geven, omdat anders gelovig of ongelovig het ongelooft tot geloof wordt. Geloven kan alleen uit praktisch vertrouwen bestaan en heeft met afwijzing van het verstand niets van doen. Zonder onderzoek kan er geen realistisch geloof zijn en zonder een realistisch geloof kan er geen waarachtige lofprijzing Gods zijn.

Want bewondering en vertrouwen hangen nauw met elkaar samen, als men niet kan vertrouwen wie men niet voor bekwaam houdt. Bewondering zonder interesse bestaat uit lege woorden en zo zouden niet alleen wetenschappers maar ook en vooral religieuze leraren de bijbelse geschriften grondig en nauwkeurig moeten onderzoeken. Niet zouden zij moeten uitgaan van religieuze dogma's en "religieuze partijideologie" maar van de werkelijkheid en haar natuurwetten, waar immers naar hun overtuiging zij door God geschapen zijn.

Anders dan sommige titels boven hoofdstukken de indruk zouden kunnen wekken, is thema van dit boek derhalve niet de wetenschap zelf. Doel is het wezen van de thora bloot te leggen, welk wezen weinig met de gebruikelijke deels letterlijke en deels op verkeerde vertalingen berustende of eenvoudigweg verzonden verklaringen van doen heeft. Want de thora dus de eerste hoofdstukken van de bijbel bevatten een symboliek, met welke alleen zich een alomvattende en niet alleen materiële werkelijkheid laat beschrijven. Deze symboliek is eenduidig en

laat nauwelijks ruimte om ze als een "hineininterpretieren" aan de kant te schuiven. Met haar wordt een groots geestelijk en materieel uniform wereldbeeld tot uitdrukking gebracht, welk wereldbeeld nauwelijks door een mens en nog minder door een mens uit antieke tijden bedacht kan zijn. Minstens kan bij enig begrip van deze symboliek duidelijk zijn dat dit beeld niet in tegenspraak is met de wetenschappelijke inzichten van deze tijd:

in dit kader worden wetenschappelijke inzichten beschreven, waarbij het boek ook theses van Jakob ben Luria bevat in de vorm van "mogelijk is dat". Dit gebeurde namelijk daar waar naar zijn mening thenach = "Oude Testament" en thora = "de vijf mozesboeken" er aanleiding toe geven. Zo bevat het boek theses als dat de kleinste materiële bouwstenen dimensieloos en daarmee van premateriële aard moeten zijn. Met hen zou de ruimte structureel geweven en desondanks immaterieel moeten zijn, als naar mening van de auteur men uit de beschrijving van de tempelstructuur af kan leiden. Volgens hem namelijk bevat de schijnbare ruimteitbreiding tussen de spiegelwanden van het Heilige der Heilige in kwadraatvorm een diepgaandere verklaring t.a.v. het wezen van ruimte en materie. De literaire uitwerker van dit boek "Abraham den Dunnen" was bij de verwerking van deze delen aangewezen op de mondelinge beleringen van Jakob ben Luria nog voor zijn hartoperatie december 1983 en de hartstilstand daarbij, welke aanzienlijk afbreuk aan zijn geheugen deed. A.d.D. is anders dan J.b.L. geen wetenschapper. Onder de indruk van de lange zware tijd van J.b.L.'s herstel vervaardigde hij 1988 een proefversie om J.b.L.'s gedachten niet verloren te laten gaan. J.b.L. zelf was niet meer in staat om zich voor het corrigeren van dit proefschrift diepgaand met fysica bezig te houden en zo heeft op zijn aansporing A.d.D. zich sinds 1998 moeite gegeven om de basisprincipes van fysica en wiskunde te bestuderen. Alhoewel hij de verklaringen 1978-1983 nu beter begrijpt, kent hij zijn beperkingen. Verder uitsluit echter leidt tot afstel van de uitgave en in het licht van de thora zijn Jakob ben Luria's theses te belangrijk om hen niet als begeleidend deel van dit boek voor het nageslacht te bewaren. A.d.D. hoopt dat wetenschappers zich verder met hen bezig zullen houden. Zij zijn immers in staat om de theorieën in het licht van de volledige huidige fysicistische en mathematische inzichten te bezien.

Als gezegd echter bestaat dit boek hoofdzakelijk uit verhandelingen over de verborgenheden van de thora, welke Jakob ben Luria ten tijde van zijn colleges en voorlezingen vanwege hun eenduidigheid en objectieve controleerbaarheid terecht bekend maakten. Ook Jakob ben Luria's objectief controleerbare vergelijkingen tussen de muzikale toonreeksen en de scheppingsdagen en de davidsster (zie 6e hfdst) getuigen van zijn unieke inzicht. A.d.D. behaalde de diploma's conservatorium voor piano en klassiek concertorgel en voor jazzorgel en is maker van het J.L.A. Thenach Zoek- en Onderzoekprogramma van de academie.

Moge dit boek ertoe bijdragen dat ook de theologie zich zal verwijderen van het alleen ethisch-filosofische en moralistisch-verhaalachtige en *tot wetenschap wordt*. Naar stellige overtuiging van de auteur zal dan blijken dat de geschriften van de thora een niet door de moderne wetenschappen weersproken werkelijkheid beschrijven. Ja mogelijk zelfs zijn sommige theorieën van de exakte wetenschappen eerst te completeren wanneer de mogelijkheid van een voormateriële realiteit als basis van de materiële men niet op grond van door veel gelovigen star overeind gehouden echter niet op de thora berustende voorstellingen bijvoorbeeld uitsluit.

Religieuze wetenschap echter kan alleen zijn wanneer men de thora volgens wetenschappelijke gewoonte:

vanuit de oertekst

- d.w.z. vanuit de oerhebbende tekst bestudeert. Wezenlijk meer dimensionaliteit ontvouwt zich hierbij, als zelfs de meest juiste vertalingen slechts het uiterlijke omhulsel van vertellingen over kunnen brengen. Een woord Gods moet immers veel diepere verborgenheid dan de tweedimensionale oppervlakte van zijn geschiedenissen bevatten, waar alleen met de werkelijkheid identiek zijnde waarheid waar kan zijn. Ook de theologie zou derhalve tot een niet op voorgalileïsche wijze onafhankelijk van de causale wereld te bedrijven discipline moeten worden, terwijl men de geschriften vanuit de oertekst en in vergelijking met de wetenschappelijke verworvenheden van deze tijd bestudeert.

Zulk een manier van werken kan immers een almachtige existentie alleen aangenaam en niet onaangenaam zijn. Want lofprijzing komt niet verder dan woorden wanneer men verstand en wetenschap als vijand van de religie beschouwt. Is een almachtig wezen schepper van het geheel, zo komt hem interesse toe. Want niet anders dan ons mensen zal de vreugde van de verwondering en bewondering hem eerst echt verheugen,

Jakob ben Luria

Inleiding

De Poort van het Zijn Gods

Allereerst enige verklaring betreffende de titel van dit boek. Ze wordt gevormd door de eerste letters van de zeven woorden van het eerste vers van de thora:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
aarde de en hemelen de de Eeuwige schiep in den beginne

הוה - א - בבא BAVA - E - HAWAH
zijn God poort L

1e letter van het
hebreeuwse
alfabet,
initiaal Gods

van בוא - komen,
naar binnen gaan,
letterlijk: in/bij het
naar binnen gaan

Het woord "bava" komt vooral* in het aramees zoals ook in de naam van de stad Babel voor (Gen 11:4):

en zij spraken: welnu laat ons bouwen voor ons een stad (Babel) en een toren en zijn spits in de hemelen

Babel = bab - el = poort tot God
= afleiding van het hebreeuwse *balal* = "vermengen"

* in het bijbelse hebreeuws komt het woord als בואה voor. Men zou dan kunnen vertalen zoals in Ez 8:5 met "in de poort van het Zijn Gods" (בבאה). Een andere bijbelse vorm is מבוא (Ez 44:5)

De geschiedenis van de torenbouw te Babel heeft dan ook met deze eerste letters van de eerste zeven woorden van de bijbel van doen, waar na de zondvloed men een toren tot in de hemelen wilde bouwen (het boek "Bresjith" - JbL). En daarmee omvatten de verborgenheden van de oerhebreeuwse bijbeltekst het wezenlijke van deze geschiedenis zoals van alle geschiedenissen in de thora.

Zin en betekenis van de bijbel horen namelijk niet met de "bijbelse geschiedenissen" op, maar de laatsten zijn een "huid". Zij zijn een voor iedereen en zo ook voor de voorwetenschappelijke mens direct te bevatten beeldende weergave van het wezenlijke, terwijl de beschrijving van de volledige materiële en geestelijke realiteit als de eigenlijke lichaam en inhoud middels van een beperkt aantal oerwortels uitgaande woordverwantschappen en getalwaardes:

zoals de oude Grieken en waarschijnlijk de meeste oude volkeren schreven de Hebreeërs getallen met letters, want de arabische cijfertekens waren er nog niet. Opdat men getallen tot en met 999 kon schrijven, schreef men de getallen 1 t/m 9 met de eerste negen letters, de getallen 10, 20, ... 90 met de volgende negen letters en de getallen 100, 200, 300, 400 met de laatste vier letters van het alfabet, terwijl tot weergave van de getallen 500-600-700-800-900 de vijf slotletters dienden. Hierbij betekent de eerste letter van het alfabet *aleph* = 1 als *eleph* uitgesproken "duizend".

Omgekeerd hebben hiermee hebreeuwse woorden en zinsdelen allen een getalwaarde. Voornamelijk in de thora = "de vijf boeken van Mozes" vormen deze getalwaardes een vergaand verlinkt en op deze wijze de materiële en geestelijke werkelijkheid weergevend bouwwerk, zoals in het boek "Het Boek Bresjith" (JbL) beschreven. In de andere bijbelboeken zijn deze en andere verwantschappen nauwelijks terug te vinden terwijl ook de tekstverschillen tussen de verschillende manuskripten in hen zeer veel talrijker dan in de thoraboeken zijn. De thora is dan ook "de oorspronkelijke bijbel" terwijl de andere bijbelboeken eerst veel later onder het gewicht van hun ouderdom en daarmee niet terecht voor "onfeilbaar woord Gods" werden gehouden.

- zich in de dieptes van de tekst uitbreidt.

Niet altijd hoeft men de hebreeuwse tekst te bestuderen om meer inzicht te verkrijgen. Zo is twee keer van de schepping van het licht sprake en is niet daarover heen lezend reeds enige zicht op de onder de oppervlakte van het 1e hoofdstuk van de bijbel gelegen constructies te

verkrijgen. Weinige religieuze leraren hielden zich met zulke bijzonderheden bezig, als niet alleen bijbelcritici maar steeds ook veel gelovigen weinig zinnigs van een reële God verwachtten. Onbewust of systematisch onderdrukt denken ook veel "bijbelvaste mensen" dat de bijbel door primitieve mensen werd geschreven. Men "kan derhalve beter niet de tekst met het verstand benaderen om niet het geloof te verliezen".

Reeds vanuit iedere bijbelvertaling echter is te zien dat het licht van de 1e dag en de "lichten" van de 4e scheppingsdag een periode zonder tijd en één met tijd markeren. Want de "grote en kleine lichten" van de 4e dag zijn daar:

om te scheiden tussen de dag en tussen de nacht" en zij zullen zijn tot tekens en tot tijden en tot jaren (Gen 1:14 - "ter bestemming van" komt in de tekst niet voor)

Daarmee kunnen de eerste drie dagen geen dagen in de gebruikelijke zin zijn en verliest het idee van een schepping van de wereld in één week reeds de bijbelse bodem. Ze ontstond dan ook eerst in nabijbelse tijden d.w.z. in tijden na ontstaan van de thora, als reeds sommige auteurs van de andere "bijbelboeken" omtrent de oorspronkelijke bedoelingen niet meer wisten (z. boven). Want tweeduizend jaar geleden werd nog uit de mond van een bekende jood opgetekend of werd hem de uitspraak door andere joden toegeschreven dat hij "drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zou verkeren". Dit bevestigt dat indertijd in de joodse wereld velen nog beter wisten. Zij wisten dat de eerste drie scheppingsdagen niets met dagen van doen hebben maar de tijdloze wereld van het geestelijke beschrijven. En waar de drie dagen en drie nachten met de indeling van de scheppingsdagen in dagen en nachten van doen hebben (Gen. 1:5):

en het was avond en het was morgen, een dag

- hield de uitspraak voor ontwikkelde joden een stervensaankondiging in. De spreker gaf te kennen "spoedig tot de eeuwigheid Gods terug te keren", als de zegswijze met een huidige als "het tijdelijke voor het eeuwige verwisselen" is te vergelijken:

vat men de uitspraak niet als zegswijze op, zo moet de voorspelling met drie maal 24 uur in overeenstemming worden gebracht. En dat mislukt zelfs wanneer men van een dubbele pesachdag uitgaat

De oorsprong van zegswijzen gaat vaak met de tijd verloren en zo werd deze waarschijnlijk eerst in een grieks-romeinse cultuur anders gehoord. Omdat de eerste drie scheppingsdagen zonder tijd zijn "verkeerde men drie dagen en drie nachten in de onderwereld" wanneer in de eeuwigheid Gods verkerend. En zo bevond ook Jona zich "drie dagen en drie nachten in de buik van de vis" (Jon 2:1) en daarmee in de duisternis zonder de lichten ter onderscheiding van tijden *figuurlijk* "in de tijdloosheid Gods" om getuige zijn gebed eerst in deze heiligheid tot inzicht te komen.

Ongetwijfeld vielen reeds vele opmerkelijke bijbelonderzoekers de woorden "tijden en jaren" op en dat op de 4e dag niet over "zon" en "maan" wordt gesproken. Anders dan ten gevolge van de gebruikelijke primitieve voorstellingen omtrent het ontstaan van de wereld in de toenmalige tijd te verwachten en bijbelverklaarders vaak gemakshalve substitueren, wordt over de grote en kleine lichten gesproken. En zo hadden veel bijbelonderzoekers op de gedachte kunnen komen dat het licht van de 1e dag met geest d.w.z. met geestelijke zicht en inzicht en het licht van de 4e dag met materie van doen heeft. Want de eerste drie dagen zonder tijd kunnen alleen de geestelijke werkelijkheid betreffen en zo moet vanaf de 4e dag van het materiële licht sprake zijn. Licht wordt op de eerste plaats door het elektron als één van de kleine lichten en door hen eerst in tweede instantie door de zon als één van de grote lichten uitgezonden. Niet moeilijk derhalve had men kunnen bedenken dat het licht van de 1e dag het begripsmatige licht d.w.z. van het innerlijke zien en het licht van de 4e dag het met ogen waarneembare licht van het zichtbaar-worden d.w.z. van het verwerklijken en het materialiseren van het op de eerste drie dagen in gedachte voorbereide is. Ja eenmaal begrijpend dat van materialiseren sprake moet zijn, zouden beslist sommige fysicaal geschoolden onder hen met betrekking tot de "grote en kleine lichten" aan de c van de lichtsnelheid en aan de m van massa in de formule $e = mc^2$ gedacht hebben. Want massa m houdt verband met elektromagnetische straling en de lichtsnelheid c ($m = e/c^2$) en de in de bijbel eerst met het verschijnen van

lichten ontstaande tijd is deel van onze vierdimensionale materiële werkelijkheid. De gedachte had kunnen opkomen dat op de 4e dag over elektromagnetische straling als basis van de materie wordt gesproken. Want licht wordt van radiogolven tot en met gammastraling door elektronen en protonen en neutronen = "de kleine lichten" uitgezonden, terwijl atomen en moleculen en molecuulverbindingen en tenslotte zonnen en satellieten en andere opeenhopingen van materie = "de grote lichten" uit hen zijn opgebouwd.

Misschien hadden zelfs sommigen dan gezien hoeveel overeenkomsten er tussen de 4e t/m de 6e dag parallel aan de 1e t/m de 3e dag zijn. Ze hadden dan op het idee kunnen komen dat de eerste drie dagen van de "ideeën" identiek met de hemelen van het 1e vers van de bijbel en de 4e t/m de 6e dag van het materialiseren identiek met de aarde = "substantie" = "materie" van het 1e vers van de bijbel "in den beginne schiep God de hemelen en de aarde" zijn. Het had hen dan duidelijk kunnen zijn dat op zijn minst het 1e hoofdstuk van de bijbel een niet alleen fysische maar zeer veel omvattendere weergave van de werkelijkheid bevat.

De planmatige ontleding van het scheppen in 2 x 3 dagen nu is niet alleen reeds volledig vervat in de hemelen en aarde van het eerste vers van de thora, maar reeds het 1e woord van de thora bevat deze volledigheid op eenduidige wijze. Om dat te zien moet men echter de bijbel in de hebreeuwse taal bestuderen. Te zien is dan zelfs dat de eerste letter van de bijbel *beth* (ב = 2) deze alomvattende dubbelheid van de geestelijke en materiële wereld reeds bevat. Want voor al het beschrevene was de met de eerste letter van het alfabet *aleph* (א = 1) gesymboliseerde Alenige en derhalve begint de bijbel met de tweede letter van het alfabet *beth*. Met deze gedrongen en dan steeds uitvoeriger uitpakkende vorm brengt de thora tot uitdrukking dat alles bij een almachtige schepper voor iedere tijd en vanaf het eerste begin in volledigheid er was. De eerste letter en dan het eerste woord en dan het eerste vers en dan het eerste hoofdstuk van de thora en tenslotte haar overige hoofdstukken beschrijven een in het steeds grotere tot ontvouwing komende schepping. Tot uitdrukking is gebracht aldus dat voor iedere tijd God de tijd heeft overzien. In het 3e hoofdstuk van de thora echter is tot uitdrukking gebracht dat God met iedere *adam* = "mens" meegaat. Want niet alle ontwikkelingen zoals zij plaatsvinden en plaats zullen vinden maar alle *mogelijke* ontwikkelingen zijn vooruit gezien:

predestinatie weerspreekt de leer van de thora. Goddelijke voorziening bestaat uit het goddelijke overzicht dat alle mogelijke ontwikkelingen op bepaalde gelijke eindresultaten neer zullen komen

Ook de fysische wetten van het universum dus en zijn energieën en massa's waren volgens bovengenoemde constructies voor alle materiële begin voorbereid bij en vervat in de Alenige. Een slechts weinig scholing vereisende overlegging daartoe kan zijn dat alle formules van de fysica te schrijven zijn in de vorm:

$$grootte_1 + grootte_2 + \dots + grootte_x = 0$$

Want de elementen van iedere gelijkheid zijn van elkaar afgetrokken nul, zoals de som "3 + 1 = 4" in de vorm "4 - (1 + 3) = 0" de nul als eindresultaat heeft. Slechts wat meer fysicaal scholing verlangt het inzicht dat de som van alle krachten steeds nul is (z. 3e hfdst). Houdt men derhalve de "materiële nul van een immateriële existentie" = "de eerste alfabetletter en nulde ongeschreven letter van de bijbel *aleph*" als basis van al het materiële zijn = "de tweede letter van het alfabet en eerste letter van de bijbel *beth*" voor onmogelijk, zo houdt men alle formules van de fysica voor onmogelijk.

Natuurlijk kunnen zulke overwegingen niet dienen om de godsexistentie te bewijzen. Met hen en met andere meer wetenschappelijke overwegingen echter is wel degelijk duidelijk te maken dat religie alles behalve "niet meer van deze tijd" is. Alleen moeten vele letterlijke en vaak simpelweg verkeerde meestal uit onbegrip voor de joodse symboliek en hebreeuwse taal voortkomende bijbelinterpretaties opgegeven worden. Doel van dit boek is derhalve niet om de existentie Gods te bewijzen wat onmogelijk is (s. 4e hfdst). Bedoeling is de lezer te tonen dat de eerste hoofdstukken van de bijbel een alomvattende en in geen enkel opzicht met de moderne wetenschappen in tegenspraak zijnde werkelijkheid beschrijven.

Niet mogelijk was om daarbij zich tot wetenschappelijke thema's te beperken. Diepere symbo-

liek en betekenis moeten vaak verklaard worden om het wezen van de eerste hoofdstukken van de bijbel begrijpelijk te maken. Zo worden eerst de twee goddelijke hoofdnamen besproken, omdat beiden nauw met het wezen van het zijn verbonden zijn. Steeds meer zal dan de werkelijkheid van dit zijn ter sprake komen zoals de vaak allegorische taal van de bijbel haar beschrijft:

symboliek en het spreken in gelijkenissen waren *steeds* deel van de joodse vertelling, omdat zonder vergelijking met lagere werkelijkheid geen hogere werkelijkheid overgebracht kan worden

Vooraf in het laatste hoofdstuk wordt dan de gedifferentieerde structuur van het eerste hoofdstuk van de bijbel vergaand beschreven en hoe zowel de davidsster als de uit de ordening van de natuurlijke boventoonreeks voortvloeiende chromatische toonladder en de toonverhoudingen van de in de meeste culturen als de natuurlijke basis van de muziek geldende Durtoonladder tot in details naar de gelijke ordening als die van de zeven scheppingsdagen zijn.

Keren we nog een keer terug naar de eerste letters van de zeven woorden van het eerste vers van de bijbel. De getalwaarde van deze letters = 22 en het aantal letters = 7:

ה	ו	ה	-	א	-	ב	ב	ב	=	7	=	aantal letters
5	6	5		1		1	2	2	=	22	=	getalwaarde

- vormen tezamen het π -getal $\approx 22/7$. Zij is de rekeneenheid van de cirkel en hangt derhalve in het eerste vers samen met een middelpunt. Want deze getallen zijn niet toevallig daar maar brengen het zich-uitbreiden van al het existierende vanuit de Eerste en Laatste "aleph en taw" oftewel op zijn grieks vanuit de "alpha en omega" zowel letterlijk als visueel tot uitdrukking:

het middelste woord van het 1e vers van de bijbel is **את**:

א	aleph	=	eerste letter van het hebreeuwse alfabet	
ת	taw	=	laatste letter van het hebreeuwse alfabet	=>
את	de "Eerste en Laatste" = God als middelpunt van het eerste bijbelvers			

Hierbij wordt de gehele schepping met de 22 letters van het hebreeuwse alfabet in 7 scheppingsdagen beschreven. Het voorbeeld zij hier te berde gebracht om een en ander betreffende getalwaarden en het wezen van de oerhebreeuwse taal toe te lichten. Klanken en letters en hun tekens (z. 4e bldz) zijn van oorsprong verbonden met fysieke processen, als reeds vanwege het nabootsen van natuurlijke geluiden harde consonanten zoals k en p en zachte consonanten zoals m en n met verschillende krachten zijn verbonden. Is echter hogere logica een taal eigen, zo kan deze uiteraard niet tot zulk een nabootsen beperkt zijn. De auteur van dit boek ziet aanwijzingen dat de hebreeuwse taal van de thora met hogere wetmatigheden van doen heeft. Naar zijn mening kent de oerhebreeuwse taal een ordening welke verder dan de gebruikelijke op toevallige afspraken berustende woordbetekenissen gaat:

de woorden van de meeste talen berusten hoofdzakelijk op met de tijd vanzelf ontstane "afspraken". Ook de "klanktalen" van de meeste diersoorten berusten op de gewenning dat bij een bepaalde verschijnsel of situatie een bepaald geluid hoort

Minstens leiden sommige tekens of symbolen (z. 4e bldz) en de getalwaarden van de hebreeuwse letters tot logisch hogere begrips- en getalstructuren. Wat de tekens of symbolen betreft kan zijn dat anders dan in andere culturen hun betekenis niet verloren ging bij toepassing van deze tekens voor de eerste lettergreep van het oorspronkelijk aangeduide woord. Mogelijkerwijs conserveerde de stamvader van de Hebreërs = "Heber":

ע	ב	ר	-	Heber
			-	(avar) oversteken, naar de andere zijde gaan

- de oertaal:

het hebreuws zou zo als "taal von Heber" de "taal van de andere zijde" zijn

- terwijl hij de taal van zijn tijd zuiverde en oorspronkelijke betekenissen herstelde. Ook de au-

teur van dit boek namelijk gebruikt van nature de taal van zijn land op kritische wijze terwijl hij onzinnige zegswijzen niet gebruikt en de misvorming van oorspronkelijke woordbetekenissen zoveel mogelijk vermijdt.

Het kan echter ook zijn dat een Almachtige ondanks menselijke onvolkomenheid zijn volkomenheid mee liet invloeden. Hij leverde dan met menselijk gebrekkig werktuig een meesterwerk en benutte zo ook opvallende in iedere taal voorkomende parallellen zoals:

"bedelen" und "bedelen"

de qua letters gelijke woorden hebben tegenovergestelde betekenis. Het eerste woord betekent "bedelen" en het tweede woord houdt een beschenken in met gewenste echter juist niet door bedelen verkregen zaken. In iedere taal geven soortgelijke woordgelijkenissen aanleiding tot woordspelingen

- om met hen het veeldimensionale werkelijkheidsgebouw van zijn schepping weer te geven.

In ieder geval vertoont de hebreeuwse taal reeds daardoor een grote samenhang in betekenis dat bijna al haar woorden zich tot een uit drie of uit twee letters bestaande oerwortel laten herleiden. Ook worden in de thora getalwaarden vergaand toegepast om diepere werkelijkheid tot uitdrukking te brengen (z. boven). Zo is van het eerste woord van de thora:

ב ר א ש י ת - (bresjith) - "in het begin (van)"
 400 10 300 1 200 2

- de *getalwaarde*: **913** = som van de letterwaarden - hier 400 + 10 + 300 + 1 + 200 + 2

- de *dwarssom*: **13** = som van de getalwaardencijfers - hier het getal 913 = 9 + 1 + 3

- waarbij de dwarssom 13 nog "dwars" verder bijeengeteld kan worden = 1 + 3 = 4. Te lezen zal zijn dat in de thora dit getal dat van de materiële wereld is. Want al het grijpbare kan in links en rechts verdeeld worden en deze delen bevatten opnieuw een links en rechts. Eerste letter van dit woord en daarmee van de bijbel is ook daarom de tweede alfabetletter "B" met de getalwaarde 2 en het teken "huis". Want de schepping hoeft niet een Alomvattende voor een buitenwereld te beschermen maar moet het huis voor de schepselen zijn. Verbinding kunnen woorden met elkaar hebben door stamverwantschap, omgekeerde leesrichting of gelijke getalwaarden en verbinding kunnen vooral ook tekstgedeeltes met elkaar hebben door gelijke of dubbele getalwaarde of door gelijkheid van de getalwaarde van twee of meer tekstgedeeltes met de getalwaarde van een qua inhoud met deze teksten van doen hebbend tekstgedeelte. Maar vele andere verwantschappen komen voor:

zie "het Boek Bresjith" (JbL) op internet

Meestal is eerst het systematische voorkomen van zulke verhoudingen wegwijzer in het bouwwerk van verbanden. Zo is de gezamenlijke getalwaarde van "mannelijk en vrouwelijk" gelijk aan de getalwaarde van het woord voor "hemel" (z. 4e hfdst), omdat overeenkomstig Genesis 1:27 de eerst in het 2e hoofdstuk vleselijk tot man en vrouw geworden en zo in het 1e hoofdstuk nog hemelse mens "man en vrouw tegelijk is". En zo komt in het 1e woord van de bijbel het woord:

ר א ש - (rosj) - hoofd

- voor, waarmee steeds het hoogste en eerste van tijd = "begin- en uitgangspunt" en van ruimte = "hoofd en spits" en van verhoudingen = "leider en aanvoerder" en van kwaliteit = "eerste rang en kwaliteit" tot uitdrukking gebracht is:

ר א ש ה ה ר - (rosj hahar) - top van berg

כ ה ן ה ר א ש - (cohen harosj) - chefpriester, hogepriester

ב ש מ י ם ר א ש - (besamiam rosj) - edele kruiden, parfumerieën

Van dit woord komt derhalve logischerwijs het 1e woord van de bijbel = "begin":

ב ר א ש י ת - in (ב) den beginne (ראשית) - van ראש = hoofd

De verwantschappen hangen met de zin samen en deze moet overal in de thora terug te vinden zijn:

niet zal men veel uit incidenteel voorkomende of zelfs alleen veronderstelde verwantschappen opmaken als vaak gebeurt, maar weinig zal men uit veel voorkomenden verwantschappen opmaken

Handhaving van deze twee criteria kan voor een willekeurig "hineininterpretieren" behoeden. En heeft een oerexistentie zich in de bijbelse geschriften kenbaar gemaakt, zo kan haar inhoud niet een onpersoonlijke zijn. Een antenne voor het hogere hoort er bij, zoals dan ook zoveel niets met hogere zin van doen hebbende "opzienbarende verborgenheden" van de laatste decennia steeds gemakkelijk waren te ontcrachten ("HgP" - JbL). Zoals gezegd bestaat al het materiële uit wederom uit dubbelheden bestaande dubbelheden, waarom het scheppingsbericht met de dwarsom **4** van het 1e woord en met de getalwaarde **2** van de 1e letter begint (z. boven). Antenne voor het hogere dus *en* hogere verbinding eerst kunnen zin voor *richting* bij het begrijpen van de betekenissen van de thora bewerken. De niet tot de oorspronkelijke tekst van de bijbel behorende punktering:

getuige de Dode-Zee-rollen waren zij er tot in onze jaartelling nog niet

- zijn daarbij slechts in zoverre hulprijk als dat ze bij de het eigenlijke lichaam omhullende vertellingen (z. boven) op vaak maar niet altijd plausibele wijze de woorden aanduiden. Zich op deze vocalisering vastlegend echter sluit men alle andere betekenissen van de woorden van de thora uit en sluit men zich van een veeldimensionale begripswereld af. Want deze bestaat omdat de betekenissen door het beschreven verbonden zijn van woord en getal en teken elkaar met een onbepert rechts-links doortrekken. Zo ook kan immers een woord Gods alleen een reële wereld dekken waarin eveneens alle verschijnselen in iedere richting met elkaar samenhangen.

In ieder geval moet religieuze werkelijkheid ontoegankelijk blijven wanneer men zich op alleen de huid van de vertellingen vastlegt. Want een woord Gods kan alleen waar zijn, welks betekenisdiepte met de veel gelaagde realiteit van deze wereld samenhangt. Zo ook stuurt in het 3e hoofdstuk van de thora God "de eerste mensen vanwege een ongehoorzaamheid uit het paradijs", terwijl de letterlijk begrepen tekst tot latere gedeeltelijk ingewikkelde heilsleren betreffende deze "de gehele mensheid het paradijs ontoegankelijk gemaakt hebbende fout van de eerste mensen" aanleiding gaf. De volledige woordbetekenissen en de getalwaarden echter completeren de geschiedenis tot het reële bericht, welke in dit geval ook reeds vanwege het *adam* = "mens" ook uit de kale tekst is op te maken. Want iedere *adam* = "het hebreeuwse woord voor *mens*" wordt zelfs volgens de letterlijke tekst in het paradijs van de schepping geboren, als immers afgezien van niet-zielsmatige ellende zoals lichamelijke problemen en inwerking van buitenaf de levensvreugde een ieder pril menselijk en dierlijk schepsel is aan te zien. Eerst echt volgens de getalwaarden en woordverwantschappen zoals van het *arum* (Gen 3:1) = "listig" en "naakt" echter bevindt het paradijs zich om een ieder heen (z. 4e hfdst) terwijl de wijsheid en grootte en begeerte van de eigen IK (Gen 3:6) de vreugde bederft. Want echte wijsheid en blijvende vreugde gaan niet met egoïsme samen en daarom wordt de mens "gezonden vanuit Eden" (Gen 3:23) om op de weg der ontwikkeling God en medeschepselen te leren begrijpen. God en medeschepselen liefhebben betekent God en medeschepselen begrijpen, zoals gezegd (z. voorw) dat liefde zonder begrip uit lege woorden bestaat. Verstand onderbouwt ook met argumenten en beroept zich niet op openbaringen en wonderen en tekenen en reddingen. Deze zijn er om een iedere mens te helpen en niet om de theorieën van bepaalde religieuze richtingen te bevestigen. Ter bevestiging van eigen gedachtes aangewend splijten zij de gelovige mensheid in vele evenzo onaantastbare als op generlei natrekbaarheid gebaseerde stromingen, als zouden er vele elkaar tegensprekende goden bestaan. Moge dit boek tot waarheidsvinding bijdragen,

Jakob ben Luria

De goddelijke naam

ה	י	ה	א	ה	ש	ר	א	ה	י	ה	א
5	10	5	1	200	300	1	5	10	5	1	
EHJEH				ASJER				EHJEH			

ik zal zijn die ik ben

ik ben die ik zijn zal

ik ben die ik ben

ik ben die ik was (Ex. 3:14)

...

Hoofddoel van de wetenschap is om de wortels van het zijn te begrijpen. De kleinste bouwstenen van de materie tracht zij te begrijpen en het eerste beging van tijd en energie te doorgronden. Iedere nieuwe ontwikkeling echter brengt daarbij nieuw te doorgronden fenomenen aan het licht en zo zou ook puur intellectueel gezien aan het einde het mysterieuze moeten blijven. Of een laag van de materiële opbouw zou zichtbaar moeten worden welke causaal niet meer als uit lagere samengesteld te verklaren en daarmee onverklaarbaar is. Met deze doodlopende weg voor ogen vonden wetenschappers reeds als oplossing dat ooit door een uit evenwicht geraakt niets de materie ontstond. Met deze theorie echter verdwijnt het mysterie niet, omdat de aanname van een uit evenwicht geraakt niets nog minder met materieel causale denkmethodes te onderbouwen is. En zo is onveranderlijk niet onwetenschappelijk om een immateriële voormateriële existentie als oorzaak van al het materiële voor mogelijk te houden.

De hebreeuwse goddelijke hoofdnamen in ieder geval geven een goddelijke existentie weer als voor alle tijd en materie zijnde (z. onder):

anders dan velen zich voorstellen dat "ooit" God in een reeds bestaande werkelijkheid en tijd begon te scheppen met reeds bestaande materie en middelen

Materie en tijd zouden hiermee een "programma" zijn, geconcipeerd door een zelf niet aan tijd en materie gebonden wezen. Niet van wonderen ter verklaring van alle oorsprong moet bij deze voorstelling worden uitgegaan, maar integendeel wordt onveranderlijk van het intellect het uiterste gevergd. Want de tot denken in tastbaarheden en tijdvormen beperkte mens moet nu rekenen met dimensionaliteiten welke die van ruimte en tijd en daarmee die van de gebruikelijke denkvormen te boven gaan:

de mens kan alleen denken in tijd en materiële vormen en is gebonden aan tijd en materie

Bedoeld zijn de goddelijke hoofdnamen *Elohiem* en *Jahwe*. De lijfspreuk van Israël levert de sleutel tot de vertaling van de tweede naam (Deut 6:4). Want deze spreuk:

hoor Israël: Jahwe onze God, Jahwe (is) één

- door vrome joden uitgesproken als:

hoor Israël: Adonai onze God, Adonai (is) één

- is overeenkomstig de wortel van de naam Jahwe = "haja" = "zijn" en daarmee overeenkomstig het bedoelde beter te vertalen met:

hoor Israël: die "was en is en zal zijn" onze God was en is en zal zijn één

		↓			
אחד	יהוה	אלהינו	יהוה	ישראל	שמע
echad	jahwe	elohinu	jahwe	Israel	sjama
één (is)	Jahwe	onze God	Jahwe	Israël	Hoor
één	is, (was), zal zijn	onze God	die is, (was), zal zijn	Israël	Hoor

Want uit schriftpassages als (Ex. 3:14):

אהיה אשר אהיה - ik (God) **ben** die ik **ben**

- blijkt duidelijk dat deze naam is verbonden met de tijdvormen van het werkwoord "zijn":

הוה	- oder -	היה
5 6 5		5 10 5
HaWaH		HaJaH
zijn		zijn

De jod (י) is hierbij de verbuiging naar de 3e persoon sg. toe te rekenen. Deze naam is de op één na belangrijkste van de goddelijke namen en geeft volgens velen God als te heilig voor de mens weer om uitgesproken te worden (z. boven). Echter geeft veeleer de eerste van de goddelijke namen:

אלהים - elohiem
40 10 5 30 1

- God weer als "de Eeuwige Tijdloze" en derhalve als de voor mensen onkenbaar Heilige:

de mens kan alleen denken in tijd en is gebonden aan tijd

Want ze is een meervoudsvorm van de אלה = "God" en bestaat ook uit de oudste vorm van de goddelijke naam = el = God:

אל - el
30 1

- en het "hojiem" = "participium qal act. pl. masc. van het werkwoord *haja* (z. boven)" = "zijnde":

de punkteringen behoren niet tot de oertekst

Deze componenten vormen tezamen:

God de Zijnden = "God van al het zijn" of:
= "de in zijn volkomenheid op grenzeloos vele wijzen zijnde God"

De naam drukt zonder verbuigingen van het werkwoord "zijn" naar verleden en toekomst het voor de mens onvoorstelbare eeuwige zijn uit en wordt derhalve in het jodendom vertaald met "de Eeuwige". De naam Jahwe daarentegen drukt het "zijn" in toekomst en heden en verleden uit en zo maakte volgens de thora God zich met deze naam aan Mozes (2 M. 3:14) en daarmee aan de mensheid kenbaar als "die was en is en zal zijn":

de mens kan alleen denken in tijd en is gebonden aan tijd

De naam Elohiem komt ook vaak voor ter aanduiding van de vreemde goden en wordt dan steeds als gewone meervoudsvorm opgevat. Als naam van God geeft hij bijna altijd aanleiding tot verbuiging van het werkwoord in enkelvoud:

elohiem = "de goden" **maken** und *elohiem* = "de Eeuwige" **maakt**

- als aldus ze een vorm van volheid en van uniform in zich gesloten volkomenheid weergeeft. Want goden zijn deelverschijningen en in dit opzicht een meervoud en kunnen derhalve geen god zijn. De God van de thora echter manifesteert zich niet in een reeds existierende niet door hem geschapen en derhalve met anderen gedeelde werkelijkheid maar hij is de zonder begin en zonder einde zijnde schepper van alle werkelijkheid:

ה י ה ו ה ל א
5 10 6 5 30 1

- el hojeh (mannelijk)

- el hojah (vrouwelijk)

- in het enkelvoud is in het participium weer de naam Jahwe vervat

Omdat het eerste hoofdstuk de tijdloze planmatigheid van al het scheppen en het tweede hoofdstuk onze wereld als een realisering van deze planmatigheid betreft (z. 2e hfdst), verschijnt dan ook de naam Jahwe eerst in het 2e hoofdstuk. Met hem dus maakt God zich in deze wereld kenbaar, terwijl de *Elohiem* de God van het 1e mozesboek 1:1 en van de 1e ongeschreven (z. inl) hebreeuwse letter met de naam "aleph":

א ל א
80 30 1

- aleph 111 - 1e mozesboek 1:1

- is. In hetzelfde eerste vers is weergegeven dat hemelen en aarde tijdloos eeuwige deel van hem zijn = "1-1-1" (z. inl). En in de zin van de door de meervoud van de 1e goddelijke naam weergegeven volheid (z. boven) sprak de Eeuwige *Elohiem* op de 6e dag:

laat ons mensen maken naar ons beeld en onze gelijkenis

Want velen voeren dit versdeel als bewijs voor de existentie Gods in meerdere deelverschijningen aan, echter is geest alleen imaginair en niet reëel te delen. En zo staat het versdeel er opdat geen wezen zich een existentie naast en aanvulling tot of zelfs een tegenstander van God zal wanen:

de slang *nachasj* (נחש) = 358 is als symbool voor de van de waarden Gods ontdane naakte materie tegenstander van al het gezalfde *mesjiach* (משיח) = 358. De Almachtige zelf kan geen tegenstander tegenover staan

Alle individuen en soorten en karakters:

ontaard karakter is geen karakter maar karakterloosheid

- zijn van begin af aan deel en aspekt van de alomvattend Zijnde "ons", van de ELOHIEM. Want zoals gezegd heeft de meervoudsvorm betrekking op de *elohiem* en op de hemelen en de aarde van het 1e vers als eeuwige deel van deze *elohiem* = 1 + 1 + 1 = de goddelijke initiaal *aleph* = 111:

א ל ה י ם
40 10 5 30 1

- (elohiem) de Eeuwige 86 (Gen. 1:1)

ה ש מ י ם
40 10 40 300 5

- (has'sjamajiem) de hemelen 395 (Gen. 1:1)

ה א ר ץ
90 200 1 5

- (ha'arets) de aarde 296 (Gen. 1:1)

_____ +

de initiaal Gods aleph = 111 en de 7 scheppingsdagen: 777 = 7 x 111

- en niet heeft ze betrekking op "drie personen". Deze *alomvattend Zijnde Elohiem* van het 1e mozesboek 1:1 = 111 is volgens de thora voor de in tijd en materie denkende mens onkenbaar. Want van hem zal men zich geen materiële voorstelling maken (Ex. 20:4), als het ook de getalwaarden en hebreeuwse lettersymboliek te kennen geven. De getalwaarde van de goddelijke initiaal *x* is namelijk 1 en de getalwaarde van de naam van deze letter *aleph* (אֵלֶּף) is 111 (z. boven), met welke in een één vervatte drie maal één al het zijnde in volheid is uit te drukken:

x	1 - (1)	de Enige - buiten hem is niets
ש	1 - (10)	de schepper - met de 10 vangt de goddelijke naam aan en overeenkomstig de jod (י) = 10 = hand (z. blz. 4) staat al het geschapene met der 10 van de "hand Gods" in verbinding
פ	1 - (100)	de vereniging van het meerdere tot een hogere eenheid
קספ	- (1000)	eleph = duizend. De naam <i>aleph</i> (קספ) als <i>eleph</i> uitgesproken betekent "duizend". Dus vergroot de naam <i>eleph</i> de reeks 1, 10, 100 met de bijna altijd in de thora voor alomvattendheden staande getal 1000

Bijgevolg bevat ook de hebreeuwse taal met deze initiaal en het begin van haar alfabet een antwoord op vragen betreffende het eerste begin en zij doet in intellectueel opzicht nauwelijks voor de in het begin van dit hoofdstuk genoemde door veel wetenschappers aangehangen oplossing onder. Ja ze komt misschien met haar overeen terwijl ze alleen de existentie van een denkende en levende existentie toevoegt. En dat zou met het oog op de oorsprong van alle energie niet onlogisch zijn, als de vraag naar de herkomst van de reusachtige hoeveelheden energie en materie met de oplossing van een ooit uit evenwicht geraakt niets o.i. nog niet is beantwoord. Ook vragen als wanneer tijd begon en waar de ruimte ophoudt zullen misschien altijd onbeantwoord blijven wanneer het materiële men totaan haar eerste aanvangen vanuit alleen materiële oorsprongen tracht te verklaren. Volgens de goddelijke initiaal *aleph* ligt in de eenheid = aleph = A = 1 van een voormateriële God de uitbreiding naar de volwaardige van de aleph = 111 omsloten en overeenkomstig de aleph als eleph = 1000 uitgesproken vormt alles = "de volledigheid 1000" van eeuwigheid her met de onkenbare *Elohiem* een immateriële en ongedeeld in zich afgeronde eenheid (Gen 1:1 ongepunteerd):

in het begin van het scheppen (waren) God met de hemelen en met de aarde

Eerst door het scheiden van het "en God scheidde" van het scheppingsbericht ontstonden dan de "brokstukken" (z. 6e hfdst) van onze wereld, als ook daarom de thora niet met de $x = A = 1$ maar met de $\text{ב} = B = 2$ van de dubbelheid begint. Het geheel was dan als gezegd het programma van een immateriële existentie, terwijl de oorsprong van onze werkelijkheid anders dan de nabootsing van de werkelijkheid tot stand brengende hard- en software van een computer materieel onvatbaar voor tijd en materie lag. Minstens geeft reeds de aleph te kennen dat wetenschappelijk denken en *vanuit de hebreeuwse oertekst bestudeerde* scheppingsgeschiedenis elkaar niet uitsluiten. Want de aleph gaf reeds vierduizend jaar geleden al het existierende als een uitbreiding = 111 van de één = 1 weer, als ook de moderne computer-techniek alleen vanuit dit principe was te ontwikkelen:

de computer kent alleen enen en nullen: 00000001 = 1, 00000010 = 2, 00000011 = 3, 00000100 = 4 - enz

Ze geeft weer dat tot de vierdimensionale werkelijkheid er met een gesloten eenheidsexistentie verbonden predimensies kunnen bestaan:

de A = 1 op zich is geen getal. De getallen ontwikkelen zich eerst uit de 1 als de aleph het aanschouwelijk weergeeft

Natuurlijk zijn ook aan de hand van de aleph de oorsprongen van de materie niet te vatten, waar echter de oorzaak van de onkenbaarheid visueel door haar wordt weergegeven. Volgens zijn enen uit de ene één was al het voortgekomen = 1-1-1 inclusief de tijd altijd deel van de één en is daarmee zonder begin en zonder einde deel van een in zich afgesloten zijn. Ook ruimte kan volgens deze voorstelling eerst eindeloos zijn omdat in de één van de eenheid Gods zij zich rondt. De aleph als antwoord leidt daarom niet tot concrete voorstellingen omdat onkenbaarheid zelf haar antwoord is. Nieuwe denkprikkels echter kunnen nochtans daaruit ontstaan, als in gedachte "met Einstein op een lichtstraal met lichtsnelheid meereizend" men misschien tot verdere voorstellingen kan komen. Met het oog op de enen uit de één namelijk zou men in plaats van meerdere golven achter elkaar slechts nog één enkele golf kunnen zien. Want waar volgens de relativiteitstheorie de klok bij lichtsnelheid stilstaat, is één enkele eenheidscel als oorsprong van alle golven voorstelbaar. Deze gedachte nu doet denken aan de spiegelwanden van het Heilige der Heiligen, als de door mensen als ruimte en

tijd ervaren "werkelijkheid" uit een "programmeertechisch" herhaalde enkele punt zou kunnen bestaan.

Het Heilige der Heiligen namelijk had kwadraatvorm als weergave van het ene uniform in zich gesloten zijn Gods. En achter de twee tegenover elkaar staande met goud overtrokken en zo spiegelende wanden van het Heilige der Heiligen ontstond ruimte door weerspiegeling of verdubbeling van deze "oer cel". Dus vond *slechts ogenschijnlijk* ruimteuitbreiding plaats en tijd bestond daarbij uit het heen en weer van het licht tot instandhouding van de spiegeling. Was nu dit beeld een uiteraard niet letterlijke weergave van het werkelijke proces, zo moest de werkelijkheid van onze drie- of vierdimensionale wereld een vergaand mathematische zijn. Ook de mens zelf en zijn hersenen bestaan dan uit een deel van "weerspiegelde punten" en hij verwerkt daarmee de aldus ontstane werkelijkheid in de vorm van een na-elkaar. Hijervaart dan het voor een in-zich-gesloten-zijn zuiver programmeertechische na-elkaar ruimtelijk als afstand en de instandhouding van het na-elkaar in de vorm van de herhaling van de "spiegeling" van de ene enkele punt als tijd. Zoals dan de als tijd ondervonden instandhouding van ruimte als tussen de spiegelwanden alleen uit het herhalingsnummer van de "spiegelingen" van de punten bestaat:

[1e herhaling] [2e herhaling] ... [100e herhaling] [101e herhaling] ... [enz.]

ieder paar haakjes geeft een in de reeks telkens weer verversde cel weer. Hier loopt de ruimteuitbreiding naar rechts

- is eveneens "tijd" nodig om binnen deze "spiegeling" zelf van de ene punt naar de andere te komen. In ieder opzicht zou daarmee tijd afstand en afstand tijd zijn, waar tussen letterlijk twee spiegelwanden de illusie met lichtsnelheid tot stand gebracht wordt. En de imaginaire verplaatsing van een voorwerp tussen twee punten binnen deze spiegeling moet noodzakelijkerwijze langzamer plaatsvinden, als anders met of aan de herhalingsfrequentie voorbij ze "niet meer zou zijn". Omdat ook in het reële "materie behepte" voorwerpen zich langzamer dan met lichtsnelheid voortbewegen, zou de lichtsnelheid met de dus programmeertechische herhaling van één enkele eenheids cel Gods van doen kunnen hebben. In ieder geval bevinden in deze voorstelling alle punten zich op dezelfde plaats terwijl zo er voor de schepper geen tijd tussen hen bestaat. Iedere tijd en ruimte was voor hem overzienbaar en zijn eeuwigheid en alomtegenwoordigheid zouden hiermee verklaarbaar zijn.

Houdt men echter een voormateriële oorsprong voor weinig waarschijnlijk of zelfs voor een achterhaald idee van de voorwetenschappelijke mens, zo blijft het probleem van het ontstaan van de reusachtige hoeveelheden materie. Want komen zij overeenkomstig de verklaring van sommige wetenschappers uit een zwart gat voort, zo verlangt het ontstaan van dit zwarte gat nog een verklaring. Ontstaat als naar de mening van veel fysici bij de doorbreking van een evenwichtsproces van steeds ontstaande en elkaar weer vernietigende virtuele fotonparen materie en antimaterie, zo doet zich weer de vraag naar de oorsprong van deze virtuele fotonparen voor. Het mysterie verdwijnt niet, of nu de moderne mens ervan weg wil zien of niet. Ja het valt op hoe steeds meer juist in deze tijd van wetenschappelijke vooruitgang een middel-eeuws denken terugkeert. Een denken vindt opgang dat voorbij de grenzen van tijd en ruimte zich niet verheft. Men heeft nauwelijks nog idee van het programma = "de intelligentie" achter de gebeurtenissen, als zelfs velen van de heden ten dage thuis en onderweg in de trein en op straat op glasplaatjes tikkenden zich van de intelligentie achter de gebeurtenissen op het beeldscherm nauwelijks nog bewust zijn. Velen is alleen nog het materiële als oorsprong tot het materiële voorstelbaar, als dan ook "overeenkomstig dit heidense gevoelens" de interesse in heidense rituelen explosief is toegenomen. En zo personificeren ook wetenschappers natuurverschijnselen en spreken over de vindingrijkheid van dieren en zelfs van planten tot hun voortontwikkeling:

reeds geen mens is in staat om zijn lichaam en die van zijn nakomelingen nieuwe afweermechanismes voort te laten brengen. Dus zijn dieren en planten nog minder ertoe in staat, waar zij ook niet het intellect ertoe hebben

En in het algemeen dichten velen onder hen al het onverklaarde de persoon "moeder natuur" toe als was ze een oergodin op de Olympus van de oude Grieken.

De hebreeuwse goddelijke namen geven weer niet dat een materiële natuurgodin maar een immaterieel voor alle tijd Zijnde de voortbrenger van al het zijnde is. Volgens de naam *Elo-hiem* is er een voormateriële en daarmee ongenaakbare al het kenbare en niet kenbare Omvattende en volgens de naam *Jahwe* kan deze nochtans door de tijdgebonden mens gekend worden:

daarom verschijnt in het 1e hoofdstuk van de thora van de planmatige schepping alleen de eerste goddelijke naam en vanaf het 2e hoofdstuk van de verwerkelijking van de schepping ook de 2e goddelijke naam (z. 2e hfdst)

Het laatste is omdat "die was en is en zal zijn" zich in de tijd en in de door hem gevormde materie kenbaar maakt. Volgens deze naam dus komt het materiële uit het voormateriële voort en kan God slechts indirect worden gekend. Met thorawoorden gezegd kan de mens "alleen zijn achterzijde zien" (Ex. 33:23) en zal men zich geen materieel beeld van hem maken (Ex. 20:4). Dat alles is ermee te vereenzelvigen dat men niet zal proberen om het materiële totaan de laatste fase vanuit het materiële te verklaren. Enerzijds komt overeenkomstig de goddelijke initiaal *aleph* de gehele wereld en haar veelheid uit de eenheid van een Almachtige voort, d.w.z. dat niet hij een deel van deze wereld maar de wereld deel van hem is. En anderzijds is overeenkomstig dezelfde initiaal deze Almachtige buiten het door hem voortgebrachte niet te vinden:

alle enen van de *aleph* = 111 zijn een herhaling van de ene één van de A (*x*) = 1, evenals alle cellen van levende wezens uit één bestaan en het gelijke DNA bevatten

- als derhalve vele mystieke leren zich met illusies bezighouden. De computertechniek doet weten dat uit de één de gehele getallenreeks voortkomt. En de logica leert ons dat alle verschijnselen tot weinige factoren en tenslotte tot één enkel oerbegin zijn te herleiden. En de hebreeuwse *aleph* geeft aanschouwelijk weer dat de één van één enige God aan de basis van al het zijn moet staan:

omstreeks 450 v.o.j.: herstel van de leer van Mozes door Esra

omstreeks 450 v.o.j.: de filosofie van de griekse sofisten legt de basis voor een hellenistisch wereldbeeld